

AÐFEST Í HÁLDI

dagur seinni fingur tey ein teldu-post, har tað stóð, at tey ikki skuldu flyta seg av matrikklinum.

– Eg eri tilflytari í Klaksvík, og eg havi tí ikki so stórt netverk. Tíbetur havi eg familju, grannar og vinir, sum hava verið jalg og keypt inn fyri meg. Vit hava eisini fingið døgurða, sum tey hava sett í garasjuna, sigur Anna Kari Bjartalíð.

– Hendan tíðin hevur kenst einslig, hóast telefonin ringir javnan, og eg havi samskipt á Messenger. Áðrenn vit vórðu sett í sóttarhald, avmarkaðu vit tíðina frammanfyri skíggjan, men nú er

verið í sunnudagsskúla í Ebenezer sunnudag, hóast vit ikki sleppa út, leggur hon aftrat.

Kvalitetstíð saman

Hesir dagarnir í isolatión hava eisini havt okkurt positivt við sær fyri Annu Kari og trý ára gomlu Anniku, sum ikki hevur havt so nógv tíð saman við mammu síni, síðani lítli beiggin varð borin í heim fyri hálvum øðrum ári síðani.

– Nú hava vit havt góða tíð saman. Vit spæla dukkur, mála og spæla modelleðurvoks. Tá veðrið hevur verið til vildar, hava vit

Anna Kari og trý ára gamla dóttur hennara Annika taka eina "selfie", tí umstøðurnar ikki loyva nøkrum øðrum

Anna Kari Bjartalíð fekk staðfest koronasmittuna dagin fyri, at tvær vikur langa sóttarhaldi skuldi vera av. – Tað er umráðandi, at vit virða sóttarhaldið og ikki halda, at vit líka kunnu fara út ella til handils, tá børnini eru lógst, tí vit ikki kenna okkum sjúk. Hevði eg havt gjørt tað, so hevði eg óivað smittað onkran uttan at vera varug við tað, sigur hon

Eg valdi sjálv, at hini bæði børnini skuldu fara til Havnar. Eg hevði valið, og eg føli, at tað var eitt gott val, hóast tað er torført, at tey ikki eru hjá mær

tað blussað upp aftur, leggur hon aftrat.

Eisini heldur hon, at tað ger stóðuna strævnari, tá ein alla tíðina hoyrir um koronasmittuna í miðlum.

– Summar dagar havi eg avmarkað meg sjálva og bert tendrað sjónvarpið og hugt at Degi og Viku, tí tað kann skjótt gerast ov nógv, sigur hon sannførd.

Hóast kunning, undirhald, samskipti og samvera yvir netið kann gerast í so nógv í hesum døgum, so heldur Anna Kari tó, at tað hevur eisini verið gott, at til dømis samkomur og kirkjur hava stroymað tiltøk og sunnudagsskúla á netinum.

– Tað hevur verið deiligt at

verið uttanfyri og tikið breyð við. Eisini havi eg brúkt stundirnar til at seta meg niður og hugsa í friði. Tað fær man ikki stundir til í vanliga gerandisresinum, tá man altíð er á, sigur hon umhugsin.

Anna Kari gleðir seg, til hon verður frísk og aftur sleppur út av húsinum og at síggja børnini og familjuna aftur.

– Eg fari tó ikki til arbeiðis aftur við tað sama, tí stovnarnir eru stongdir, og maðurin er til skips, men eg gleði meg, til vit kunnu fara út ein gongutúr. Við frástøðu sjálvsagt, sigur hon.

Korona og børnini

Tað kann vera torført hjá børnum at skilja, hví stovnar nú eru lukk-

aðir og gerandisdagurin so nógv broyttur. Anna Kari Bjartalíð hevur tó ikki valt at tosa so nógv um koronasmittuna við trý ára gomlu dóttur sína.

– Eg havi valt ikki at tosa um sjúku við hana men bert greitt frá, at júst nú mugu øll vera heima. Eg havi forklárað henni, at vit skulu vera einsamallar heima í eina tíð, meðan stórasysturin og lítli-

beiggin eru farin til Havnar til mostur, men at vit øll skjótt vera saman aftur. Tað dámar henni væl, og hon gongur og sigur, at vit báðar eru bestu vinir, sigur Anna Kari Bjartaliga skemtiliga.

Tá landslæknin ringdi við boðunum um, at eg hevði fingið koronasmittuna, sá hon tó, at eg var

kedd, og hon kom og klemmaði meg. Tá matti eg siga henni, at mamma er sjúk, men Annika er ikki sjúk. Tí má mamma vera inni, men Annika kann gott fara út at spæla, sigur Anna Kari Bjartalíð.

So skjótt kann alt broytast, og vit kunnu øll knappliga gerast sjúk av koronasmittuni. Áðrenn man hevur vent sær, so er man faktiskt positivur